

ay kent i

Ay Kenti

Sevgili Arkadaşlar,

Ben de elbette Ay'da yaşam olmasını isterim. Benim istediğim yaşam şöyle olacak: Orada, barajlar, spor salonları, ağaçlar, evler, çocuklar için eğlence merkezleri gibi birçok yer açılacak. Dünya'dan Ay'a füzelerle yolculuk yapılacaktır. Şehirler arasında arabayla bir yerden bir yere gider gibi, Dünya'dan Ay'a gidilecek. Hatta Ay'da normal, şimdi kullandığımız arabalarla dolaşılacak. Ağaçlar, çiçekler olacak. Okullar açılacak. İşte ben böyle bir Ay Kenti istiyorum. Ama bir sorun var. Öncelikle Ay'da oksijen yok. Bu yüzden Ay'a giden bazı füzeler, oksijen depoları getirecek. Astronot giysilerimiz olacak. Evlerde oksijen üreten makineler azalırsa bu depolardan alacağız oksijeni. Ama bu kentin dünyadan farkı; orada savaş diye bir şey olmayacak. Tabancalar, tüfekler olmayacak. Barış olacak. Ağaçlar, çiçekler olacak. İşte ben böyle bir Ay Kenti istiyorum. G. Ege Bilican /Asiye-Hüseyin Akyüz Bilim İlköğretim Okulu

Heey Dünyalılar!!!

Merhaba! Ben Ay'da yaşayan bir çocuğum. Biz buraya yıllar önce gelmişiz. (Herkes gibi). Ay'ın kuzeyinde kurulu olan Düşler Kenti'nde yaşıyoruz. Kentimiz adını, üzerine kurulmuş olduğu kraterden alıyor. Durun durun! Özür dilerim! Sorularınızı cevaplamayı unuttum! Soru sormak için kendinizi yormayın. Ben sizin sorularınızı büyük ölçüde tahmin edebilirim. Sanırım ilk sorunuz şu: Oksijeni nasıl sağlıyoruz? İşte size cevap: Oksijeni Dünya'dan getiriyoruz. Ayrıca her kentte birkaç tane bulunan seralardan da oksijen elde ediyoruz. (Buralarda piknik de yapabiliyoruz). Her evde ve her binada özel oksijen odaları var. Aylık olarak buralar dolduruluyor. Odalardaki oksijen miktarı azaldıkça otomatik olarak odalara veriliyor. (Böyle deyince aklınız karıştı değil mi? Biz evlerde ve binalarda sizin gibi dolaşıyoruz) Dışarıda da tüplerle dolaşıyoruz. Gelelim ikinci sorunuza. Onu da tahmin edebiliyorum: Su sorunu. Tamam! Açıklıyorum: Suyu yine Dünya'dan getiriyoruz. Yine aylık olarak evlerde bulunan su depoları dolduruluyor. (Siz benim sadece evler dediğime bakmayın. Bunun içinde okullar, hastaneler, diğer binalar vs. var.) Gelelim üçüncü soruya: Yerçekimi. Sıkı durun! Açıklıyorum: Tüm yapıların tabanlarına özel cihazlar yerleştiriliyor. Bu cihazlar uçmamızı önüyor. Bu cihazlar olmasa pencerelerden uçar giderdik herhalde. Dışarıda da zıplıyoruz. Yiyeceklerimiz hap şeklinde. Bir damla su damlattığımız zaman yiyecek haline geliyorlar. Meyvelerimizi de seralarımızdan elde ediyoruz. Sıcaklık sorunu çözümlendi. Yapılarda (daha önce de belirttiğim gibi) sizin gibi dolaşıyoruz. Yine özel cihazlar sayesinde. Dışarıda özel giysilerle. Burada çevre çok temiz. Umarım siz de Dünya'ya iyi bakıyorsanız. Unutmayın! Biz her şeyimizi (oksijen, su gibi) Dünya'dan getiriyoruz. Oradaki bu kaynaklara zarar vererseniz bize de zarar vermiş olursunuz. Eyvah! Yine unutmuşum! Yine özür dilerim! Ulaşım sorununu nasıl çözdüğümüzü anlatmadım. (Her yere de zıp zıp zıplayarak gidemeyiz ya!) Çok kısa zamanda dilediğimiz yere gidebiliyoruz. Zaman deyince aklıma geldi. Saat kaç? Durun, söylemeyin! Ben bakarım. Eyvaah! Okula çok geç kalmışım. Hem de pek çok. (Hem geç kaldım diyorum, hem de konuşuyorum. Tabii ki geç kalırım.) Hemen okula işinlanmam gerek. Selin Ergezer/ Süleyman Uyar İlköğretim Okulu 6-C/ Ankara

Ay Benim Dünyam

Benim adım Rita. Ay'da yaşıyorum. Burası gerçekten çok özel. Size bu mektubu Krater Gölü sokak. Ayaşağası apartmanı daire 2'den gönderiyorum. Şu anda annem en sevdiğim yemek olan haşlanmış krater canavarı ve krater canavarı rostosu pişiriyor. Tatlı olarak şekerli eritme peyniri var. Şu anda saat 3:00. Yıl 1969. 21 Temmuz 1969. Henüz birkaç dakika önce arkadaş olduğum Neil Armstrong, Edwin Aldrin ve Michael Collins var. Yanımdalar. Şimdi Dünya (Türkiye) saatiyle gece 3:00. Ama bizde şu anda saat 12:30. Öğle yemeği yiyeceğiz. Tabii ki Dünyalı arkadaşlarım da gelecek. Onlar gittikten sonra arkadaşım Xristos ile oynayacağım. Birlikte kraterleri sayacağız. Annem: -Yerdeki eritme peynirlerini yeme, diyor. Ama biz onları çok seviyoruz. Ayrıca yüzme alıştırmaları yapacağız. Biliyorsunuz, Ay'da yerçekimi yoktur. Yarın okuluma gideceğim. Çok sıkıcı. Bayan Ayiçi bizim öğretmenimiz. Hadi şimdi yemek yemeye başlıyoruz. Dünyalılarla birlikte bu 10 yıldan beri ilk kez yemek yiyoruz. Hoşça kalın! Bana yazmayı unutmayın. Birce Pakkan/ İstanbul

Ay'da Yaşam Olabilir mi?

Bir gün bir astronot Uzay'a gönderilir. Bu astronot her şeye çok hevesli olduğu için Ay'ı da görmek ister. Bir de ne görsün! Ay'da yaşam var. Hemen halkı toplayıp Ay'a giderler. (Halk buna inanmaz.) Ay'ı güzel bir şekilde dekore edip orada yaşarlar. Ama şehri canavarlar basar. Onları da yenip yeni bir hayata başlarlar. Emre Tuncel/ Atatürk İlköğretim Okulu 3-B/ Adapazarı-Sakarya